

ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน

Management Model of Local Administrative for Community Sustainability

ณรงค์ ศรีชัยบุญสูง¹

Narong Srichaiboonsoong¹

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน 2) ศึกษาผลลัพธ์ความยั่งยืนของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับความยั่งยืนของชุมชน และ 4) แสวงหาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน ขอบเขตการวิจัยกำหนดพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือตอนบน รวม 9 จังหวัดและประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นผู้นำที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม ข้อคำถามแบบปลายปิด จำนวน 60 ข้อ และแบบสัมภาษณ์ มีข้อคำถาม 22 ข้อ และวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยหาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Canonical และการวิเคราะห์ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การเกิดความยั่งยืนของชุมชน โดยวิธีการวิเคราะห์ในลักษณะตัวแบบการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis Model) เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติที่มาจากวิธีการถดถอย (Regression Analysis) โดยอาศัยตัวแบบและสมการโครงสร้าง

จากการศึกษา พบว่าการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารในระดับสูงมากทั้งหมดทุกด้าน ($\bar{x}= 3.68, S.D.=0.72$) ประกอบด้วยการกำหนดนโยบายที่จะเลือกไปปฏิบัติการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนา ก่อนนำไปบริหารให้เกิดผลลัพธ์ และมีการตรวจสอบและประเมินผล ของการดำเนินงาน และความยั่งยืนของชุมชนพบว่า มีผลการดำเนินงานในระดับสูงมาก ($\bar{x}= 3.56, S.D.=0.69$) ทั้งหมดทุกด้านเช่นกัน คือ มีผลการดำเนินงานในระดับสูง ในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านสังคมด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านเศรษฐกิจและด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Canonical พบว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ระดับสูง ($r=0.732$) กับผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชนได้จริงโดยมีการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนาที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชนในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมที่ประกอบด้วยมีภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติและวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ตัวแบบที่ค้นพบจากการวิจัยโดยการวิเคราะห์เส้นทางทำให้พบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชนมีเส้นทางจากการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องผ่านการจัดทำแผนพัฒนา และการบริหารแผนพัฒนา จึงจะนำไปสู่ผลการดำเนินงาน ในด้านภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติและด้านวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และไปสู่ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม ที่จะตรงไป สู่ผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชน

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

คำสำคัญ: บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ความยั่งยืนของชุมชน, ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The scope of the research area was the municipalities and Tambon Administration Organizations in the upper-north 9 provinces. The sample populations were leaders who are involved in the management of local development planning. The study reveals that local governments are at high level at all sides ($\bar{X} = 3.68$, $SD = 0.72$) including; policy chosen to practice, defining clear aim, creating Development Plan, management, and monitoring and evaluation. The sustainability of the community has performed at a very high level ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.69$) at all sides include; sustainability development of the environmental community, sustainable development of the social community, sustainable development of the economic community and sustainable development of cultural community.

The hypothesis testing used Canonical Correlation, the Administration of Local Government has a high correlation ($r = 0.732$) with the results of the implementation of sustainability in the community. The created Development Plan. The local management is relating to the operation of community sustainability which is the sustainability of the cultural which community includes; immune and nature conservation, the way of life based on natural and environmental harmony.

Path analysis reveals the model of administration of local government for a sustainable community. Path of administration of local government through creating development plans, development plan management, which bring about the immune and nature conservation, the way of life based on nature and environment, which bring about the sustainability of the cultural community that match the performance and sustainability of the community.

Keywords: Management, Model of Local Administration, Sustainability

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน การบริหารของประเทศไทย มีการพัฒนารูปแบบระบบบริหารราชการใหม่ ซึ่งให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น โดยเริ่มจากได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ยังได้รับการบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 ส่วนที่ 3 มาตรา 78 (3) และในหมวด 14 ตั้งแต่มาตรา 281 ถึงมาตรา 290 โดยสรุปได้ว่า รัฐจะต้องให้ความอิสระ

แก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และจะมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่เป็นของตนเอง โดยมีรัฐบาลกลางเป็นผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีการดำเนินการตามหลักการปกครองตนเอง และหลักความต้องการของประชาชน และได้กำหนดให้มีบทบัญญัติเป็นกฎหมาย เกี่ยวกับการกระจายอำนาจและหน้าที่ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุก

ประเภท เพื่อช่วยรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ และช่วยแบ่งเบาภารกิจจากหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหน่วยราชการส่วนกลาง และภูมิภาค จากการถ่ายโอนภารกิจ อำนาจ และหน้าที่ที่ตลอดจนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติแทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีส่วนร่วมในการบริหารของรัฐ ให้นโยบายการพัฒนาประเทศบรรลุผลสัมฤทธิ์ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบรวมทั้งหมด มีความรับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ

ภารกิจ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล เป็นภารกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มีจุดมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้มีความรับผิดชอบร่วมกับหน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วน ที่จะต้องเป็นผู้นำไปปฏิบัติ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 260 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี อำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแล และจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการ กำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวมด้วย และรัฐยังได้บัญญัติกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อสนับสนุน กำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในเรื่องการทำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้

ดังนั้น การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีตัวแบบในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ที่ทำให้เกิดผลทั้งโดยตรง และโดยอ้อมต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจ และหน้าที่ ต้องนำไปบริหารการพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จ สนองตอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยมีความสอดคล้องกับข้อตกลงขององค์การสหประชาชาติ ตามสมัชชาโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่มีสาระเรียกร้องให้ชาวโลกเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตที่ฟุ่มเฟือยและวิถีทางการพัฒนาเสียใหม่ให้ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและข้อจำกัดของธรรมชาติให้มากขึ้น

การศึกษาครั้งนี้มีคำถามการศึกษาคือ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวแบบหลักการบริหารอย่างไรบ้าง และใช้ตัวแบบการบริหารใดที่เหมาะสม และส่งผลให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริง” จากการทบทวนวรรณกรรมในเบื้องต้นพบว่า ตัวแปรที่เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนคือ การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงกำหนดเป็นตัวแปรต้น และตัวแปรตามคือ ความยั่งยืนของชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสภาพปัจจุบัน ที่ต้องประยุกต์ให้เป็นการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ให้เกิดความสอดคล้องกับการกำกับดูแลที่รัฐบาล ดำเนินการ และเกิดประสิทธิผลให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนที่แท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

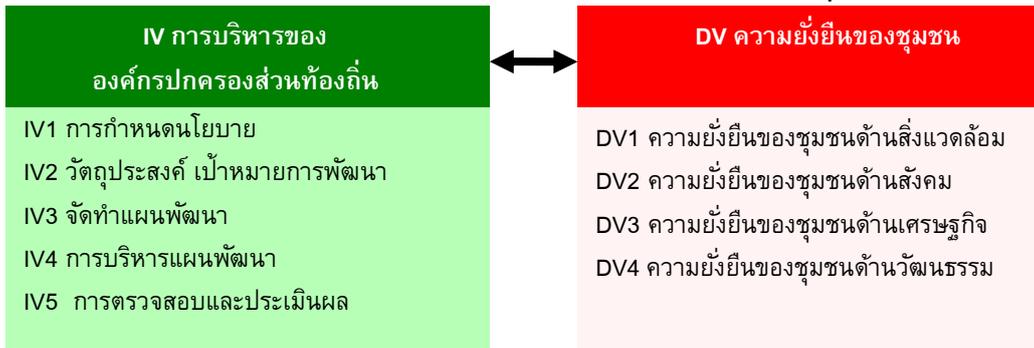
1. เพื่อศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน
2. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ความยั่งยืนของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับความยั่งยืนของชุมชน

4. เพื่อแสวงหาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแบบที่ 1 การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน

จุดมุ่งหมายของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสภาพปัจจุบันที่สามารถประยุกต์ให้เป็นการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เกิดความสอดคล้องกับการกำกับดูแลที่รัฐบาลดำเนินการ และเกิดประสิทธิผลให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนที่แท้จริงนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีตัวแบบการบริหารงานและการใช้ตัวแบบการบริหารแบบใด

ที่เหมาะสม และเกิดความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริง นำไปสู่การตั้งสมมติฐานการศึกษาว่า **“การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน”**

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นหลัก โดยการสร้างจากตัวชี้วัดของกรอบแนวคิดการศึกษา ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายปิด มีมาตรวัดของตัวชี้วัดแบบ Interval scale มีคะแนนของมาตรวัดคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่า IVC (Item Variable Congruence Index) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.96 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 ตัวอย่างในจังหวัดพิษณุโลก ค่าสัมประสิทธิ์ (อัลฟา) $V=0.989$ ประกอบกับการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตการณ์ขณะรวบรวมข้อมูลพื้นที่ศึกษา คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 9 จังหวัด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลตำบล

จำนวน 280 แห่ง และองค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 77 แห่ง สำหรับประชากรการศึกษาคือ ประชากรที่อยู่ภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน รวม 9 จังหวัด ซึ่งเป็นผู้ที่ได้มีส่วนร่วมกันในการกระทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน ประกอบด้วย ประชากร 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารและปลัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและกลุ่มคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งสิ้น 4,123 คนตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

ผู้เขียนสรุปผลการศึกษารวบรวมยอดสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษา ได้ดังนี้

1. การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน ผลการศึกษา
ปรากฏว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
มีการบริหารอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีตัวแบบการบริหาร
ที่ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายให้เป็นเป้าหมาย
หลักขององค์กร การกำหนดจุดมุ่งหมาย (goal-
oriented) หรือวัตถุประสงค์ให้ตรงกับนโยบายและ
ภารกิจขององค์กร จากนั้นจึงจัดทำแผนพัฒนา แล้ว

นำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการบริหาร
แผนพัฒนา และมีการตรวจสอบและประเมินผลในการ
ปฏิบัติตามแผน ในภาพรวมองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น มีการบริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน
สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการ
สังเกตการณ์

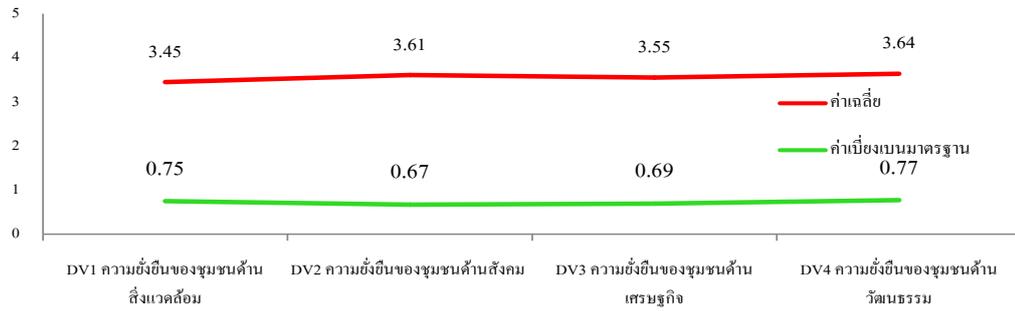
กราฟที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต้นการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ความยั่งยืนของชุมชน ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 2 เพื่อศึกษาผลลัพธ์ความยั่งยืน
ของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผล
การศึกษาปรากฏว่า การวิเคราะห์เป็นข้อมูลตัว
แปรตาม ตามกรอบแนวคิดของการศึกษา
ประกอบด้วย ความยั่งยืนของชุมชนด้านสังคม
ความยั่งยืนของชุมชนด้านเศรษฐกิจ และความ
ยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมในภาพรวมองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติตามบทบาท
หน้าที่และอำนาจที่ ได้รับมอบหมายจากรัฐให้เกิด
ความยั่งยืนของชุมชนได้ในระดับมากทุกด้าน
สำหรับความยั่งยืนของชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมมี
ความยั่งยืนของชุมชนในระดับปานกลาง
สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการ
สังเกตการณ์ รายละเอียดตามกราฟที่ 2

กราฟที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามความยั่งยืนของชุมชน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบ

สมมติฐาน ตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ผู้ศึกษา
ตั้งสมมติฐานการศึกษาขึ้นเพื่อต้องการพิสูจน์ข้อ
คำถามการศึกษาและต้องการหาคำตอบว่า “องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวแบบการบริหารอย่างไรบ้าง
และจะใช้ตัวแบบการบริหารใด จึงจะเหมาะสม และมีความ
สัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริง”
ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับความยั่งยืนของชุมชน
อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะการจัดทำแผนพัฒนาและ
การบริหารแผนพัฒนามีความสัมพันธ์กับความยั่งยืน
ของชุมชนในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม
ในระดับสูง แสดงว่า การบริหารขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น โดยการใช้ปฏิบัติในเรื่องการจัดทำ
แผนพัฒนา และการบริหารแผนพัฒนา จะมีความ
สัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนโดยเฉพาะ
ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม รายละเอียด
แสดงในตัวอย่างที่ 2

**4. การวิเคราะห์เส้นทางเพื่อสร้างตัวแบบ
การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้
เกิดความยั่งยืนของชุมชน ผลจากการวิเคราะห์**

เส้นทางของตัวแปรทั้งหมด ที่มีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป พบว่า การบริหารของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีเส้นทางการบริหารโดย
ผ่านการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา
ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงต่อความยั่งยืนของชุมชน และมี
อิทธิพลทางอ้อมโดยผ่านการมีภูมิคุ้มกันและอนุรักษ์
ธรรมชาติ กับการมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ไปยังความยั่งยืนของชุมชน อีกเส้นทาง
โดยผ่านการมีภูมิคุ้มกันและอนุรักษ์ธรรมชาติและ
วิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและ การพิจารณาชุด
ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ชุดที่ 1
ตามสมมติฐานที่ 1 พบว่า แสดงว่าตัวแปรต้น คือ
การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^{IV} มี
ความสัมพันธ์และมีผลต่อ**ความยั่งยืนของชุมชน^{DV}**
ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของ
ตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น และตัวแปรเริ่มต้น
ของตัวแปรตาม จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่า
โนนิกอล แบบคะแนนมาตรฐาน และแบบ
โครงสร้างดังที่แสดงตารางที่ 47

ตารางที่ 47 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล แบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการ
บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความยั่งยืนของชุมชน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง

(IV) การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		
IV1 การกำหนดนโยบาย	-0.063	-0.649
IV2 การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา	.082	-0.682
IV3 การจัดทำแผนพัฒนา	-0.452	-0.899
IV4 การบริหารแผนพัฒนา	-0.388	-0.936
IV5 การตรวจสอบและประเมินผล	-0.281	-0.871
(DV) ความยั่งยืนของชุมชน		
DV1 ความยั่งยืนของชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม	-0.298	-0.861
DV2 ความยั่งยืนของชุมชนด้านสังคม	-0.296	-0.913
DV3 ความยั่งยืนของชุมชนด้านเศรษฐกิจ	-0.243	-0.894
DV4 ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม	-0.339	-0.756

จากตารางที่ 47 การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานของกลุ่มตัวแปรต้นการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐาน ในตัวแปรย่อยแต่ละตัวของตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐาน ในตัวแปรย่อยแต่ละตัวของตัวแปรต้น คือ **การจัดทำแผนพัฒนา (-0.452)** มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด รองลงมา **การบริหารแผนพัฒนา (-0.388)** ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ที่ยอมรับได้ การอธิบายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบคะแนนเชิงโครงสร้าง พบว่า ตัวแปรย่อยทุกตัวเป็นองค์ประกอบสำคัญของตัวแปรต้น โดย **การบริหารแผนพัฒนา** มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด (-0.936) รองลงมา **การจัดทำแผนพัฒนา (-0.899)** **การตรวจสอบและประเมินผล (-0.871)** **การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา (.682)** และ **การกำหนดนโยบาย (-0.649)** ตามลำดับ

สำหรับตัวแปรตาม (DV) **ความยั่งยืนของชุมชน** พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐาน ในตัวแปรย่อยแต่ละตัวของตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้น คือ **ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม** มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด (-0.339) ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ที่ยอมรับได้ การอธิบายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบคะแนนเชิงโครงสร้าง พบว่า ตัวแปรย่อยทุกตัวเป็นองค์ประกอบสำคัญของตัวแปรต้น โดย **ความยั่งยืนของชุมชนด้าน**

สังคม มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด (-0.913) รองลงมา **ความยั่งยืนของชุมชนด้านเศรษฐกิจ (-0.894)** **ความยั่งยืนของชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม (-0.861)** และ **ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม (-0.756)** ตามลำดับ

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^{IV} กับความยั่งยืนของชุมชน^{DV} พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับสูง (ค่า Canonical Correlation= 0.732) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแสดงได้ดังนี้

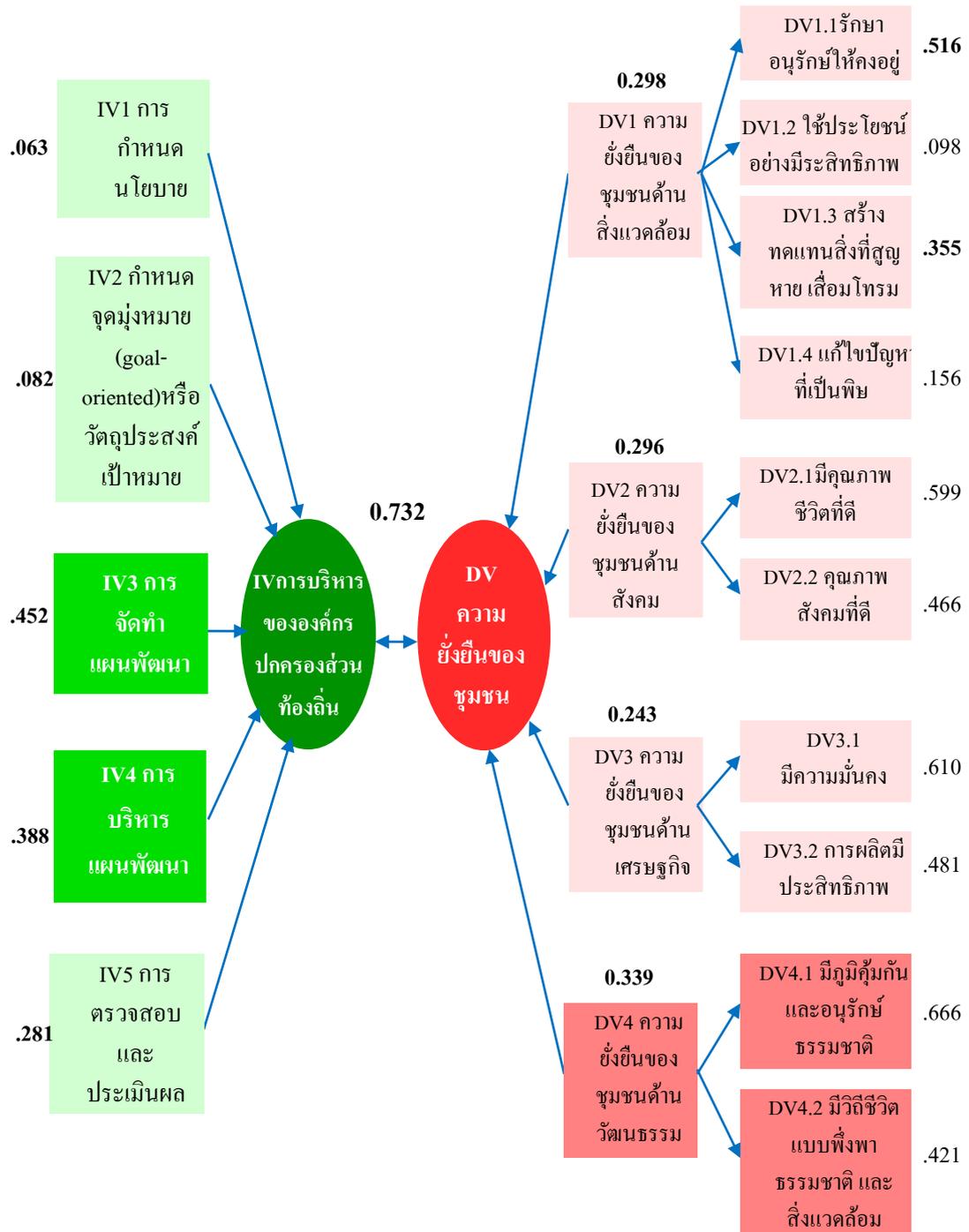
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลระหว่างตัวแปรต้น **การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^{IV}** กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรต้น โดยมีตัวแปรเริ่มต้นซึ่งเป็นตัวแปรย่อยของตัวแปรต้นจำนวน 2 ตัว ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ ได้แก่ **การจัดทำแผนพัฒนา^{IV3}** และ **การบริหารแผนพัฒนา^{IV4}** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.452 และ 0.388 มีความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลระหว่างตัวแปรตาม **ความยั่งยืนของชุมชน^{DV}** กับตัวแปรเริ่มต้นของตัวแปรตาม โดยมีตัวแปรเริ่มต้นซึ่งเป็นตัวแปรย่อยของตัวแปรตาม ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่า 0.30) ได้แก่ **ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม^{DV4}** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.339 ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำ

จากการพิจารณาข้อมูลของการจัดค่าความสัมพันธ์ข้างต้น จะพบว่าตัวแปรเริ่มต้นของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^{IV} ในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนา^{IV3} และการการบริหารแผนพัฒนา^{IV4}

มีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน^{DV} ในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม^{DV4} สามารถแสดงรายละเอียดในตัวแบบที่ 2

ตัวแบบที่ 2 ความสัมพันธ์ของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความยั่งยืนของชุมชน (ตามการวิเคราะห์ Canonical)

การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน

การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม โดยการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา มีความสำคัญต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่งและมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นไปตามหลัก และระเบียบวิธีการบริหารงานราชการ ที่ว่าก่อนมีการบริหารราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (พรบ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, 2542, หน้า 48) และตรงกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 (2548, หน้า 52-54) ที่กำหนดว่าจะต้องจัดทำแผนพัฒนา ก่อนการดำเนินการที่มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณทุกชนิด ดังนั้นหากไม่มีการจัดทำแผนพัฒนาในเรื่องเกี่ยวกับด้านวัฒนธรรม ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมจะไม่เกิดผล เพราะเมื่อมีการกำหนดการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมมาจัดทำเป็นแผนพัฒนา และนำไปสู่กระบวนการบริหารแผนพัฒนาที่ดี ย่อมเกิดผลความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม เพราะว่าแผนพัฒนาคือ เป้าหมายและแนวทางที่จะต้องนำไปปฏิบัติ และหากการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม ไม่มีอยู่ในแผนพัฒนา ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ (ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548, 2548, หน้า 52-54)

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ชยัน วิพรหมชัย, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2556; ประดิษฐ์ สะอาดล้วน, สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556; อุบล ยะไวทย์ณะวิชัย, สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2556; วัฒนชัย โทอิน, สัมภาษณ์, 24 สิงหาคม 2556; ปราการ ชันปัญญา, สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2556) ซึ่งมีความเห็นที่สอดคล้องกันสรุปได้ว่า ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นของการบริหารขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนา ว่าต้องมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเวทีประชาคม แล้วนำมาสรุปให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ แผนยุทธศาสตร์ตั้งแต่ระดับชาติ จนถึงระดับอำเภอ การบริหารแผนพัฒนาเป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ ที่ต้องมีการกำกับดูแล ในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ต้องสนับสนุนกิจกรรมให้ บังเกิดผลที่ชัดเจน โดยทำในรูปแบบของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานให้แก่พนักงาน และสามารถตรวจสอบระหว่างกันได้ เพื่อป้องกันความผิดพลาด ป้องกันการทุจริต โดยความยั่งยืนด้านวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดให้ประชาชนมีแนวคิด และพฤติกรรมไปในรูปแบบใด การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมุ่งให้มีการบริหารโดยบรรจุการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน และวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นไว้ในแผน ซึ่งได้มีการปฏิบัติส่งเสริม และสนับสนุนให้คงอยู่ไปถึงลูกหลาน

เช่นเดียวกับ นายปราการ ชันปัญญา ปลัดเทศบาลตำบลป่าป้อง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ (สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2556) เห็นว่า การส่งเสริมและสนับสนุน ผลักดันกิจกรรมทางวัฒนธรรม ให้เข้ามาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของประชาชน นับว่าเป็นการส่งเสริมสนับสนุนความยั่งยืนทางวัฒนธรรมของชุมชน ในการผลักดันกิจกรรมทางวัฒนธรรมนั้นมีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบล เพื่อเป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางวัฒนธรรมของชุมชน เพื่อสร้างความยั่งยืนทางวัฒนธรรมต่อไป และนายกเทศบาลตำบลส่งบ้าน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ (วัฒนชัย โทอิน, สัมภาษณ์, 24 สิงหาคม 2556) กล่าวว่าให้มีการพึงพาธรรมชาติ การส่งเสริมพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันธรรมชาติ ให้ใช้ชีวิตแบบพึ่งตนเอง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี สิ่งเหล่านี้้องค์กรต้องสนับสนุนให้มีกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม บังเกิดผลที่ชัดเจน สอดคล้องกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอยสะเก็ด (ประดิษฐ์ สะอาดล้วน, สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม

2556) กล่าวว่าได้มีกรรณกรักษ์แหล่งน้ำ ต้นน้ำธารรวมถึงป่าไม้ เกิดการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในท้องถิ่น ให้มีความรัก และหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลจากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า การจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา มีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน คือ สาธารณทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม มีความสอดคล้องตรงกับ แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ และสอดคล้องกับผลงานวิจัย ที่ผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาในประเด็นเนื้อหาเดียวกัน และได้นำเอาบทสัมภาษณ์ของผู้นำในท้องถิ่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในท้องถิ่นของตนเองมาอธิบาย ทำให้ผลจากการพิสูจน์สมมติฐานนี้ มีความน่าเชื่อถือ และมีความเป็นไปได้ตรงกับสภาพจริงสูงมาก

4. ตัวแบบการบริหารขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน (ตามวัตถุประสงค์ข้อ 4)

การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์และเกิดความยั่งยืนของชุมชนนั้น สิ่งที่สำคัญต่อการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แต่ละองค์กรต้องมุ่งเน้นในการดำเนินงาน คือ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา เหตุที่มีความสำคัญกว่ากระบวนการอื่น ๆ นั้นเป็นเพราะการบริหารราชการในขั้นตอนอื่น ๆ มีระเบียบ กฎหมายระบุไว้อย่างชัดเจน ได้แก่ การกำหนดนโยบาย ในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (2542, หน้า 48) ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า นโยบายการพัฒนาต้องให้สอดคล้องตามนโยบายของรัฐ นโยบายการพัฒนาของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นโยบายการพัฒนาจังหวัด นโยบายการพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดเพื่อประโยชน์ของชุมชน และตรงตามภาระหน้าที่ ที่ได้มอบหมายจากรัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปฏิบัติ และเมื่อนำเอานโยบายไปปฏิบัติจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย

(goal-oriented) หรือ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาที่ต้องสนองความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อชุมชนซึ่งระบุให้มีการนำเอาแผนชุมชนมาใช้ในการดำเนินงาน และต้องมีผลลัพธ์ที่ตรงและทำให้นโยบายของท้องถิ่นบรรลุเป้าหมาย ดังที่ปรากฏในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, หน้า 48) และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548, หน้า 52-54) คือ มีลักษณะที่สอดคล้องตรงกับนโยบาย และมีวัตถุประสงค์ที่สนับสนุนจุดมุ่งหมายองค์กรเพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนา

จากตัวแบบที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน โดยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนพัฒนา และการบริหารแผนพัฒนา ที่เป็นเสมือนหัวใจของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งความยั่งยืนของชุมชน เป็นเป้าหมายที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องถือปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล ที่ได้ร่วมลงนามในข้อตกลงตามแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (UNCED) ที่ดำเนินการทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของโลก (Earth Summit, 1992, pp. 3-4) ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเพิ่มด้านวัฒนธรรม (The Agenda 21 for Culture, 2004, p. 11) ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีการพัฒนาให้ชุมชนได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน และจากผลการศึกษา พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีทิศทางการบริหารไปที่ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม จึงมีความสัมพันธ์ต่อความยั่งยืนของชุมชน การบริหารต้องให้ความสำคัญในการ

จัดทำแผนพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องตรงกับนโยบาย¹ ตามระเบียบที่กำหนด(ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548, 2548, หน้า 52-54) โดยต้องศึกษานโยบายการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้เข้าใจอย่างชัดเจน และเลือกนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสม เป็นไปได้จริง แล้วพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายได้แก่ เป้าหมายให้เกิดภูมิคุ้มกันและอนุรักษ์ธรรมชาติและวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุน สนองตอบต่อนโยบายการพัฒนาดังกล่าว ซึ่งหากบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว สามารถทำให้คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้ และทำให้มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการ

ดำเนินชีวิตในสังคม และการดำเนินงานทางด้านเศรษฐกิจที่ไม่เบียดเบียน หรือทำลายสิ่งแวดล้อม แต่เป้าหมายดังกล่าวต้องมีโครงการพัฒนา รองรับเพื่อกำหนดกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติ นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สนองตอบต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โครงการพัฒนาจึงต้องมีการพิจารณาเนื้องานที่ต้องกระทำอย่างครอบคลุมและให้มีจำนวนโครงการครบถ้วน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการรวมเป็นความผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ และโครงการพัฒนาต้องมีการจัดการทรัพยากรบริหารและงบประมาณที่เหมาะสมพอเพียงที่โครงการสามารถดำเนินงานสำเร็จ

ตัวแบบที่ 3 การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน

ความสำคัญของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้นั้นคือ เมื่อมีการจัดทำแผนพัฒนาที่ดีและเหมาะสมแล้ว เพียงการมีแผนพัฒนาที่ดีอย่างเดียวไม่อาจทำให้บรรลุผลลัพธ์เป้าหมายตามแผนได้ จึงต้องให้ความสำคัญกับการบริหารแผนพัฒนา จึงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จได้ การบริหารแผนพัฒนาประกอบด้วยการจัดองค์กรโครงการ เพื่อให้มีการจัดการบุคคลให้เหมาะสม ทั้งจำนวนคนกับปริมาณงาน รวมถึงการอำนวยความสะดวก และการควบคุมการปฏิบัติงานเพื่อให้

บริหารให้เป็นไปและถูกต้องตามแผนเวลาและเป้าหมายงาน โดยต้องมีการประสานงานและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ให้มีการสนับสนุนร่วมมือกันในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานตามแผน จากนั้นมีการตรวจสอบและประเมินผล เพื่อให้ทราบผลที่แน่ชัดทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผลการปฏิบัติงานทั้งกระบวนการ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผล และให้มีการประกาศ แสดงผลการประเมิน เพื่อให้ทุกคนทราบอย่างเปิดเผย (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548, 2548, หน้า 56-57)

ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืนของชุมชน จึงเป็นตัวอย่างที่แสดงการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องมีการจัดทำแผนพัฒนา และการบริหารแผนพัฒนาเป็นหัวใจสำคัญ จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์กับกรรมภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติ และมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลทำให้คนในสังคมท้องถิ่น รักษาหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และรักษาในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้ ทำให้สังคมมีคุณภาพ เศรษฐกิจที่พึ่งตัวเองและธรรมชาติ ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมและวัฒนธรรมที่สร้างวิถีชีวิตรักษารวมชาติของคนในสังคมเป็นแกนนำที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อความยั่งยืนของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดทำแผนพัฒนา จะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายให้ถูกต้อง เหมาะสมชัดเจน และมีความเป็นไปได้ เป็นอันดับแรก ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องตรงกับนโยบาย โดยเป็นการสนับสนุน สนองต่อต่อความสำเร็จของนโยบาย จึงต้องทำความเข้าใจนโยบายให้ถูกต้องชัดเจนก่อนที่จะทำการจัดทำแผนพัฒนา และเมื่อได้วัตถุประสงค์ เป้าหมายมีทิศทางเดียวกับนโยบายแล้ว จะต้องนำเป้าหมายดังกล่าวมาแตกโครงสร้างออกเป็นเป้าหมายย่อย ๆ เพื่อนำไปพิจารณาหาแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุด และต้องมีการจัดการทรัพยากรบริหาร และงบประมาณที่เหมาะสม พอเพียงที่โครงการพัฒนาทุกโครงการสามารถดำเนินงานจนสำเร็จ ควรให้ความสำคัญต่อการจัดองค์กร เรื่องการจัดการบุคคลให้เหมาะสมงานโครงการที่จะปฏิบัติ ทั้งจำนวนคนกับปริมาณงาน รวมถึงการอำนวยความสะดวก และการควบคุมการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริหารถูกต้องตามแผนเวลา และเป้าหมายงาน โดยมีการ

ประสานงานและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ให้มีการสนับสนุน ร่วมมือกันในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานตามกิจกรรมทุกกิจกรรมของโครงการพัฒนา

2. ข้อเสนอแนะการส่งเสริมความยั่งยืนของชุมชน

การส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน จะต้องทำความเข้าใจในรายละเอียด หลักการ และแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้ชัดเจนเสียก่อน และการจะนำไปสู่ความยั่งยืนของชุมชน ต้องเริ่มที่ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม คือ ต้องสร้างภูมิคุ้มกันและอนุรักษ์ธรรมชาติ ให้เกิดแก่ประชาชนในชุมชน ให้เป็นความเชื่อ เป็นค่านิยมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยอยู่ร่วมกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุข ทำให้สังคมอยู่อย่างสุขสบาย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่มีการแย่งชิง ให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบ เศรษฐกิจก็ไม่ต้องแข่งขันอย่างรุนแรง เนื่องจากทรัพยากรที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค และนำมาใช้ในการผลิตมีอย่างมากมาย พอเพียง ไม่หมดสิ้น เหมือนในปัจจุบัน ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม จึงมีความสำคัญสูงสุดที่ต้องเริ่มต้นให้มีการพัฒนาเป็นอันดับแรก ที่จะนำไปสู่ความยั่งยืนของชุมชนได้

3. ข้อเสนอแนะตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้บริหารและ พนักงาน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรตระหนักให้ความสำคัญในการจัดทำและการบริหารแผนพัฒนา และนำตัวแบบไปปรับปรุงเพื่อใช้ปฏิบัติจริงในหน่วยงานของตนเอง โดยมีความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม เป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดโครงการพัฒนา ที่สามารถเกิดผลลัพธ์ตรงกับเป้าหมาย และการบริหารแผนพัฒนา ควรจะต้องมีการจัดองค์กรโครงการ ให้เหมาะสม จำนวนคนให้สมดุลกับปริมาณงาน รวมถึงการอำนวยความสะดวก และการควบคุมการ

ปฏิบัติงาน ที่ชัดเจน เพื่อกำกับ ดูแลและติดตามให้ ส่วนท้องถิ่นดำเนินการอย่างจริงจัง
พนักงาน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครอง

เอกสารอ้างอิง

- ไชยรัตน์ ปราณี. (2551). *ชุมชนต้นแบบที่นำแนวพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ณัฐนันท์ หลักคำและคณะ. (2554). *การจัดการวิสาหกิจชุมชนเพื่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจโดยอาศัยหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ผลิตสิ่งทอผ้าลายเกล็ดเต่า(กลุ่มเพลงฝ้าย)*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์, จังหวัดกาฬสินธุ์
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2551). *ระบบการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมระดับจังหวัด:ทำอย่างไรให้เป็นจริง*. กรุงเทพมหานคร: สเจริญการพิมพ์.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2552).สรุปการบรรยาย.(23 กรกฎาคม 2552)“การกำกับดูแลองค์กรที่ดี” กรุงเทพมหานคร: สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- บุญแสง ชีระภากร. (2552). *ภาวะผู้นำและการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2542.(2550, 8 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ก /ตอนที่ 114 หน้า 48-66.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548. (2548, 29 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 122 ตอนพิเศษ 225 ง หน้า 46-57.
- วสันต์ เหลืองประภัสร์. (2550). *การกำกับดูแลและการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สารานุกรมการปกครองท้องถิ่น, กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุภาสินี ตันติศรีสุข. (2555). *การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน*. *วารสารเศรษฐศาสตร์สุโขทัยธรรมมาธิราช*. 6 (2), หน้า 9-12.
- Alfsen, Knut H.,and Moe, Thorvald. (2005). *“An International Framework for Constructing National Indicators for Policies to Enhance Sustainable Development. Background paper prepared for the UN Expert Group meeting on Indicators of Sustainable Development, 13-15 December 2005, p. 7.*
- Arrow, K. J.; Dasgupta, P.; Goulder, L.; Daily, G.; Ehrlich, P. R.; Heal, G. M.; Levin, S.; Maler, K-G. et al. (2004). "Are we consuming too much?".*Journal of Economic Perspectives*. 18(3), pp. 147–172.
- Bartle, Phil. *The Nature of Monitoring and Evaluation: Definition and Purpose*. Retrieve Form: [http://www.scn.org/cmp/modules/ mon-wht.htm](http://www.scn.org/cmp/modules/mon-wht.htm),2012, June 13.
- Commission of the European Communities. (2001a). *A Sustainable Europe for a BetterWorld: A European Union Strategy for Sustainable Development*, Brussels, COM(2001)p. 264.
- Department for Environment, Food and Rural Affairs.(2009). *Sustainable Development Indicators in Your Pocket 2009*.Defra Publications: London.
- Dhiwakom Kaewmanee. (2007). *The Evolution of the Thai State: The Political Economy of Formative and Transformative External forces*.Berlin: Disteration.de Verlag.
- Finn, Donovan. (2009).*Our Uncertain Future: Can Good Planning Create Sustainable Communities?*; Illinois: University of Illinois.

- Hales, J. and Prescott-Alloa, R. (2002). *Flying Blind : Assessing Progress toward Sustainability*. In Eety, D.C. and Ivanova, H.H. (eds), *Global environmental governance options and opportunity*. Yale: Yale Center for Environment Land and Policy.
- Quigley, Marian. (2008). *Encyclopedia of Information Ethics and Security*. Victoria: Monash University.
- Swedberg, Richard; Agevall, Ola. (2005). *The Max Weber Dictionary: Key Words and Central Concepts*. Stanford University Press, pp. 18–21.
- Tencati ,Antonio (2006). *Economic, Social, Environmental and Sustainability Performance Evaluation and Reporting at the National Level: Frameworks and Indicators*. SDA Bocconi School of Management.
- The United Nations Conference on Environment and Development. (1992). *Earth Summit*. Rio de Janeiro, Brazil in June 1992 in the hopes of environmentally responsible international agreements.
- United Nations. (2007). *Indicators of Sustainable Development: Guidelines and Methodologies*. 3rd ed. New York: United Nations.